EVROPSKI PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument zasedanja

6. 4. 2011

B7-0265/2011 }
B7-0267/2011 }
B7-0269/2011 }
B7-0271/2011 }
B7-0272/2011 }
B7-0273/2011 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 122(5) poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:
ECR (B7-0265/2011)
Verts/ALE (B7-0267/2011)
ALDE (B7-0269/2011)
S&D (B7-0271/2011)
PPE (B7-0272/2011)
GUE/NGL (B7-0273/2011)

o Zimbabveju

Alain Cadec, Michael Gahler, Mario Mauro, Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Eija-Riitta Korhola, Elena Băsescu, Sari Essayah, Thomas Mann, Laima Liucija Andrikienė, Csaba Sógor, Bogusław Sonik
v imenu skupine PPE
Véronique De Keyser, Thijs Berman, Michael Cashman, Ana Gomes
v imenu skupine S&D
Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Sonia Alfano, Marietje Schaake
v imenu skupine ALDE
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Raül Romeva i Rueda

v imenu skupine Verts/ALE
Geoffrey Van Orden, Jan Zahradil, Charles Tannock, Nirj Deva, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Ryszard Antoni Legutko, Michał Tomasz Kamiński, Adam Bielan
v imenu skupine ECR
Marie-Christine Vergiat
v imenu skupine GUE/NGL
Fiorello Provera

Resolucija Evropskega parlamenta o Zimbabveju

Evropski parlament,

– ob upoštevanju svojih številnih prejšnjih resolucij o Zimbabveju, zadnje z dne 21. oktobra 2010 o prisilnih izselitvah v Zimbabveju,

– ob upoštevanju skupnega stališča Sveta 2010/92/SZVP z dne 15. februarja 2010 o podaljšanju omejitvenih ukrepov proti Zimbabveju do 20. februarja 2011, ki ga nalaga skupno stališče 2004/161/SZVP, ter Uredbe Komisije 1226/2008 z dne 8. decembra 2008 o spremembi skupnega stališča,

– ob upoštevanju izjave visoke predstavnice v imenu Evropske unije o Zimbabveju z dne 15. 2. 2011,

– ob upoštevanju sporočila iz Livingstona z vrha Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC) organa trojke za politično, obrambno in varnostno sodelovanja z dne 31. 3. 2011,

– ob upoštevanju dogovora o delitvi oblasti, s katerim je bila februarja 2009 ustanovljena vlada narodne enotnosti,

– ob upoštevanju afriške listine o človekovih pravicah in pravicah narodov, ki jo je Zimbabve ratificiral,

– ob upoštevanju člena 122(5) svojega poslovnika,

A. ker se je v zadnjih mesecih znatno povečalo število primerov ustrahovanja, samovoljnih aretacij in izginotij političnih nasprotnikov stranke Zanu-PF, pri čemer so bile tarče številni člani stranke MDC, več poslancev te stranke in ključni člani vodstva MDC-ja, kot na primer minister za energijo Elton Mangoma, sominstrica za notranje zadeve Theresa Makone in odstavljeni predsednik zimbabvejskega parlamenta Lovemore Moyo;

B. ker je celo predsednik zimbabvejske vlade Morgan Tsvangirai potrdil, da predsednik Robert Mugabe in stranka Zanu-PF ne spoštujeta pogojev iz dogovora o delitvi oblasti, sklenjenega leta 2009, in da nasilno ustrahujeta pripadnike stranke MDC-T in MDC-M v zimbabvejski vladi narodne enotnosti;

C. ker se zimbabvejska vlada narodne enotnosti zadnji dve leti bori, da bi v državo prinesla stabilnost, in ker ji ni uspelo pripraviti demokratičnega prehoda z verodostojnimi volitvami, saj jih je stranka Zanu-PF namerno zavrla; ker so se že tako izredno slabe politične, gospodarske in človekoljubne razmere v Zimbabveju od decembra 2010 še bistveno poslabšale,

D. ker so zimbabvejske varnostne službe nedavno vdrle v prostore več nevladnih organizacij (Nevladni forum za človekove pravice, koalicija Kriza v Zimbabveju) in v glavne prostore stranke MDC, pri tem pa so zasegle dokumentacijo nevladnih organizacij in samovoljno

zadržale njihove uslužbence in uslužbence stranke MDC, ki so jih kasneje brez obtožbe izpustile;

E. ker so Jenni Williams and Magodonga Mahlangu, vodji organizacije civilne družbe Ženske v Zimbabveju, dvignite se! (WOZA), in direktor zimbabvejskega nevladnega foruma za človekove pravice Abel Chikomo ter drugi zagovorniki človekovih pravic žrtve nadlegovanja policije;

F. ker so varnostne službe 19. februarja aretirale 46 aktivistov civilne družbe z obtožbo izdaje, ker so organizirali javni prikaz video posnetkov o nedavnih demonstracijah v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu; ker so bili nekateri med njimi v priporu pretepeni, mučeni in zaprti v samici;

G. ker so tamkajšnje varnostne službe okrnile pravico MDC-ja do organiziranja političnih shodov, medtem ko stranka Zanu-PF tovrstne shode še vedno lahko organizira, kar pomeni neposredno kršitev zimbabvejske ustave;

H. ker stranka Zanu-PF sedaj vodi nasilno nacionalno kampanjo, med katero so državljani prisiljeni podpisati peticijo za odpravo mednarodnih omejevalnih ukrepov proti osrednjim članom Mugabejeve klike; ugotavlja, da so bili tisti, ki peticije niso želeli podpisati, brutalno pretepeni ali aretirani;

I. ker so „omejevalni ukrepi“, ki jih je sprejela EU, zlasti uperjeni proti 163 osrednjim članom izkoriščevalskega Mugabejevega režima in tistim, ki so pomagali, da se ohranja, ne vplivajo pa na širše prebivalstvo te države ali na tamkajšnje gospodarstvo;

J. ker so EU, ZDA, Avstralija in Kanada še naprej zaskrbljene zaradi razmer na področju človekovih pravic na diamantnih poljih pri Chiadzwi (Marange), zlasti glede kršitev človekovih pravic, ki jih izvajajo pripadniki varnostnih služb Zimbabveja, in so zato zadržane do tega, da bi diamantom z rudnika Chiadzwa podelile potrdilo po kimberleyskem procesu.

K. ker Zimbabve po letih slabega gospodarjenja Mugabejevega režima ostaja siromašen in še vedno prejema obsežno človekoljubno in drugo pomoč iz EU, Združenega kraljestva, Nizozemske, Nemčije, Francije in Danske, pa tudi ZDA, Avstralije in Norveške, s katero je zadoščeno najosnovnejšim potrebam velikega dela zimbabvejskega prebivalstva.

L. ker je zimbabvejski predsednik vlade Unijo pozval, naj ne sprejme poverilnega pisma Margaret Muchada, ki je bila imenovana za zimbabvejsko veleposlanico pri EU, saj jo je predsednik Mugabe imenoval enostransko, s tem pa prekršil zimbabvejsko ustavo in pogoje iz dogovora o delitvi oblasti;

1. zahteva takojšen konec politično motiviranega nadlegovanja, aretacij in nasilja zimbabvejskih državnih varnostnih služb in milic, ki jih neposredno nadzirata Mugabe in stranka Zanu-PF oziroma so jima lojalne; poudarja, da morajo vsi, ki so krivi teh zlorab in kršitev, za svoja dejanja odgovarjati;

2. vztraja, da mora biti zimbabvejskemu ljudstvu dana svoboda izražanja in združevanja in da se mora končati vsakršno ustrahovanje politikov in aktivistov civilne družbe (zlasti zagovornikov človekovih pravic) ter da morajo vsi izvoljeni predstavniki ne glede na svoje politično prepričanje, predstavniki nevladnih organizacij, politični aktivisti, tisk in običajni državljani imeti možnost, da prosto izražajo svoja stališča, ne da bi se bali nasilnega preganjanja, samovoljnih aretacij ali mučenja;

3. poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi vseh samovoljno aretiranih, zlasti pripadnikov in zagovornikov stranke MDC; obsoja vse pogoje zapora in pripora, ki so v nasprotju z mednarodnimi konvencijami o človekovih pravicah;

4. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj aktivno sodelujejo z Afriško unijo in Južnoafriško razvojno skupnostjo, zlasti pa Južno Afriko, in zagotovijo, da pri prihodnjih volitvah v Zimbabveju ne bi prišlo do ustrahovanja in nasilja, vseeno pa meni, da predhodne volitve ne bodo rešile glavnih problemov v politični in gospodarski reformi; meni, da morajo vsake volitve temeljiti na mednarodnih normah, vključno s spoštovanjem človekovih pravic, svobode izražanja in gibanja, in da je treba takoj narediti konec nadlegovanju in pridržanju posameznikov zaradi njihovih političnih stališč;

5. pozdravlja sporočilo trojke SADC iz Livingstona z dne 31. marca in SADC poziva, naj prevzame vodilno vlogo pri tem, da bodo vse stranke v Zimbabveju priporočila iz sporočila izvedle v celoti, da bi v tej državi lahko prišlo do svobodnih in poštenih volitev;

6. poziva vse politične stranke v Zimbabveju, naj dosežejo dogovor o časovnem načrtu za pripravo svobodnih in poštenih volitev v Zimbabveju, ki jih bodo spremljali mednarodni opazovalci;

7. poziva vse politične stranke v Zimbabveju, naj se ponovno in celovito vključijo v proces ustavne reforme, ki je v teku in ki naj bi do nove zimbabvejske ustave, potrjene od prebivalcev te države, privedel še pred naslednjimi volitvami;

8. pozdravlja nedavno obnovo (februarja 2010) seznama oseb in subjektov, povezanih z Mugabejevim režimom, ki jim je prepovedan vstop v EU; poudarja, da so ti omejevalni ukrepi uperjeni zgolj proti zimbabvejski kleptokraciji in ne bodo na noben način vplivali na zimbabvejsko prebivalstvo kot celoto;

9. poziva EU, naj omejevalne ukrepe proti posameznikom in subjektom, povezanim z Mugabejevim režimom, ohranja vse dokler v Zimbabveju ne bo dejanskih dokazov o spremembah na bolje; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj ta dejstva razložijo Zimbabveju in mednarodni skupnosti ter naj bodo dejavnejši pri pridobivanju podpore, da bi v tej državi čim prej nastopila prava demokracija in gospodarski napredek;

10. poziva EU, naj ne sprejme zimbabvejske veleposlanice pri EU, ki ni bila imenovana po ustavnem postopku in ob upoštevanju dogovora o delitvi oblasti;

11. vztraja, da morajo zimbabvejske oblasti izpolniti obveznosti iz kimberleyskega procesa, povsem pa morajo demilitarizirati diamantna polja Marange in vzpostaviti preglednost v postopkih za pridobivanje diamantov;

12. izreka čestitke Uniji in tistim državam članicam ter drugim državam, ki še naprej zagotavljajo sredstva za neposredno podporo zimbabvejskemu prebivalstvu, pri tem pa poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo to podporo še naprej dobavljale zaupanja vredne nevladne organizacije, da bo podpora ciljno usmerjena in ustrezno utemeljena ter da podpora po možnosti ne bo šla prek vladne agencije;

13. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici, vladam in parlamentom držav članic, vladam držav G8, vladama in parlamentoma Zimbabveja in Južne Afrike, generalnemu sekretarju Commonwealtha, generalnemu sekretarju OZN, predsednikoma komisije in izvršnega sveta Afriške unije, panafriškemu parlamentu, generalnemu sekretarju in vladam Skupnosti za razvoj južne Afrike in njenemu parlamentarnemu forumu.